

USUSRET DANIMA PLESA

Umjetničko prijateljstvo Mije Čorak i Božidara Kunca

Ljepota, Gracija i Harmonija, kako je prozvana u francuskom tisku 1938. godine, Mia Čorak Slavenska otisnula se iz Broda na Savi k Zagrebu, Europi i naposljetku čitavom svijetu, postavši prva hrvatska primabalerina i jedna od najistaknutijih baletnih umjetnica svijeta. Krajem 1920-ih i početkom 1930-ih godina nastupala je s partnerom Antunom Vujančićem, a na tim ih je nastupima kao korepetitor pratio skladatelj i pijanist Božidar Kunc (1903. - 1964.). Nisu to bili posljednji susreti hrvatske primabalerine i skladatelja pijanista.

Godina 1940-ih i 1950-ih Slavenska je osvojila američku plesnu scenu, a do kraja 1980-ih posvetila se pedagoškoj karijeri. Godina 1951. bila je, pak, prekretnica u Kuncovu životu, jer je put Amerike odlučio slijediti sestru Zinku (tada Milanov), već proslavljenu opernu primadonu.

Nesiguran glazbenički status primorao ga je na brojne turneje sa Zinkom po SAD-u i Europi, svirao je na dobrotvornim koncertima i snimanjima, korepetirao pjevačima, muzicirao je u četveroručnom sastavu te svirao dionice čeleste i

triangla u orkestru Metropolitan opere. Dragocjeno vrelo prihoda bili su satovi korepeticije u baletnoj školi Mije Čorak Slavenske, stalni od 1961. godine do Kuncove smrti (premda je taj posao doživljavao kao nedostojan svog pijanističkog ranga).

Čak su ponovno nastupali zajedno. Primjerice, 4. travnja 1952. godine Božidar Kunc i Zinka Milanov priredili su uz sudjelovanje Mije Čorak Slavenske dobrotvorni koncert u *Carnegie Hallu* u New Yorku. Možda su iz te suradnje potekle "plesne" inspiracije o kojima svjedoče Kuncove skladbe iz tog vremena: *Baletna scena* za 2 glasovira (1953.), *Dvije plesne improvizacije* za klavir (1954.), *Plesne vizije* za klavir (1957.), *Ples* za obou solo (1958.) te mnogi plesni stavci njegovih klavirskih ciklusa.

Koliko je Miji Čorak Slavenskoj glazba bila važna svjedoči njezina misao: "... ako je glazba pogrešna, ja ne mogu plesati. I fizički i emocionalno reagiram na zvuk." I ove godine, dvanaeste po redu, poklonit ćemo se "Ljepoti, Graciji i Harmoniji" na Danima plesa od 20. veljače (dana njezinog rođenja) do 6. ožujka u Slavenskom Brodu.

Sestra i brat: Primadona Zinka Kunc i pijanist Božidar Kunc

Anka Krizmanić: B. Kunc na koncertu 15. 11. 1950.

Impressum

Izdavač:
Glazbena škola Slavonski Brod

Glavna urednica:
Mirta Špoljarić, prof.

Za izdavača:
Mirela Jagodić, ravnateljica

Urednici:
Ira Panthy i Andrija Sentić, učenici 3. r.
Odjela za teorijske glazbene predmete SGŠ

Kontakt

Glazbena škola Slavonski Brod
Vukovarska 1
35000 Slavonski Brod

Tel./fax: 035/447-148
E-mail: ured@ogs-izajc-sb.skole.hr
<http://www.gsslavonskibrod.com>

Musica

GLASILO GLAZBENE ŠKOLE SLAVONSKI BROD

GODIŠTE I. BROJ 6

VELJAČA 2015.

DAN OTVORENIH VRATA MUZIČKE AKADEMIJE U ZAGREBU

Dana 31. siječnja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, kao i svake godine, održan je *Dan otvorenih vrata*. Toga dana okupljaju se učenici završnih razreda srednjih glazbenih škola koji su zainteresirani za studij glazbe na Akademiji. U ugodnom razgovoru s profesorima i pročelnicima različitih odsjeka učenici su u mogućnosti saznati sve što ih zanima glede prijamnog ispita, upisa te daljnjeg školovanja.

Ove smo godine posjetili II. odsjek za Muzikologiju i VIII. odsjek za Glazbenu pedagogiju. Pročelnici odsjeka prof. Dalibor Davidović te prof. Pavel Rojko okvirno su nas uputili na sve što nas ondje očekuje, na težinu prijamnog ispita te na zanimanja kojima se nakon završenog studija možemo baviti. Drago nam je da smo i ove godine mogli biti prisutni i saznati korisne informacije.

Učenica Odjela za pjevanje Sara Kožul posjetila je predavanja vezana uz Odsjek za pjevanje na Muzičkoj akademiji te se prijavila za sat pjevanja pred profesorima.

"Dan otvorenih vrata bila mi je prva prilika za posjet Akademiji u novoj zgradi i za upoznavanje profesora i dekana Akademije. Sat pjevanja održala mi je profesorica doc. art. Martina Gojčeta Silić. S njom na satu prošla sam sve skladbe koje ću pjevati na regionalnom natjecanju 18. veljače i upoznala sam se s njezinim načinom rada. Sat je bio otvorenog tipa, ali bez obzira na to prošao je opušteno, ležerno, profesora

rica je zaista odlična predavačica, zbilja zna prenijeti znanje. Upozorila me na neke moje greške, pokazala mi nove tehnike, sve u svemu, profesorica mi se jako svidjela i budem li upisala akademiju, tražit ću da mi ona bude mentorica."

Prošlogodišnje je bruceše Akademije, kao i profesore, razveselila činjenica da Muzička akademija u Zagrebu napokon ima vlastitu zgradu na Trgu maršala Tita broj 12. Prvi put u svojoj povijesti, od kada je kao Kraljevska muzička akademija 1921. godine izrasla iz Konzervatorija Hrvatskoga glazbenog zavoda, Muzička akademija prestala je biti podstanar i konačno je dobila vlastiti dom.

GOSTOVANJE Puhački ansambl Camerata Cantilly

Svjetla budućnost mladog ansambla

Puhački oktet Camerata Cantilly iz Samobora jedini je takav ansambl u Hrvatskoj, a čine ga po dva klarineta, fagota, roga i oboe. Osnovao ga je klarinetist Mihael Paar 2014. godine, a ime su preuzeli od nećakinje Ljudevita Gaja, Samoborke Julijane Cantilly, poznatije kao Ljubice Stanka Vraza.

Ovaj ansambl prvi se put predstavio slavnskobrodskoj publici na koncertu u srijedu, 28. siječnja u Dvorani Glazbene škole, a u sklopu koncertne sezone Kazališno-koncertne dvorane Ivana Brlić-Mažuranić.

Ansambl je započeo koncertnu večeru veličanstvenom izvedbom uvertire opere *Figarov pir* Wolfganga Amadeusa Mozarta. Nakon ovog "popularnijeg" uvoda izveli su Partitu za puhače u B-duru Franza Krommera, koja se nalazi u njihovom repertoaru još od osnutka. Ovom skladbom imali su priliku demonstrirati tehničku vještinu.

Kako je ova vrsta ansambla bila tipična u 18. stoljeću, oktet je odabrao program shodno tome. Sljedeća skladba koju

su izveli bila je Partita za puhače u F-duru Josepha Haydna. Izvođači su održavali dinamičnu izvedbu i bili su maksimalno angažirani tijekom cijelog koncerta. Za posljednje djelo u programu odabrali su Oktet br. 3 češkog skladatelja Josefa Myslivečeka.

Ansambl čine isključivo mladi glazbenici, svi koji su majstori na svom instrumentu. Tijekom koncerta, između skladbi, članovi ansambla publici su predstavili instrumente - njihovu građu, povijest i uobičajenu uporabu.

Sveukupno, mladi ansambl se predstavio kao vješt i sposoban sastav, ali se u njihovom ukupnom zvuku osjetilo da je iza njih malo zajedničkih nastupa i da, unatoč kvaliteti svakog izvođača posebno, još nisuiskusna i kohezivna jedinica.

Međutim, lako je predvidjeti svjetlu budućnost ovom mladom i zasad jedinstvenom puhačkom oktetu.

Andrija Sentić

Vrazove ljubezne ponude za Ljubicu

Julijana Cantilly (1812. - 1842.) bila je kćer sestre Ljudevita Gaja, Ivane, udane u Samoboru za uglednog trgovca Antuna Cantillyja, porijeklom iz Italije. Budući da su se u samoborskom dvorcu skladatelja Ferde Livadića okupljali vođe i pristaše Ilirskog pokreta, prilikom posjeta Stanko Vraz upoznao je prekrasnu Samoborku koja je postala njegova muza. Platonsku ljubav prema Julijani, koju je nazvao svojom Ljubicom, ovjekovječio je 1840. godine u prvoj objavljenj zbirci pjesama, ljubavnom kanconijeru *Đulabije, ljubezne ponude za Ljubicu*.

Hrvatski i slovenski pjesnik, kritičar, prevoditelj, istaknuti Ilirac, prvi hrvatski profesionalni književnik Stanko Vraz (1810. - 1851.) zaslužan je i zbog doprinosa hrvatskoj folkloristici. "Kao što iz riječi pjesama naši umjetni pjesnici treba duh narodni da crplju, tako će i napjevi vremenom postati voda života, iz koje će negda naši sлагаoci (kompoziteri) napajati svoje umotvore duhom narodnim", napisao je Vraz 1842. u *Kolu*.

Nije bio profesionalni glazbenik, pa se često mučio s bilježenjem narodnih pjesama i napjeva, no unatoč tome sakupio ih je tristotinjak. U Zagrebu je Franjo Kuhač pronašao mali dio Vrazove glazbene ostavštine, u kojoj i Bellinijevu romancu *Solitario zeffiretto*, Schubertov *Ständchen* u hrvatskom prijevodu (*Moja pjesma krotko moli*), dionicu tenora zbora poljodjelaca iz opere *Ljubav i zloba* Vatroslava Lisinskog te neke fragmente latinskih misa.

UOČI POČETKA 53. HRVATSKOG NATJECANJA UČENIKA I STUDENATA GLAZBE I PLESA

Teku pripreme za regionalno natjecanje

Hrvatsko natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa, najviše državno natjecanje iz područja glazbe, i ove će godine tradicionalno biti održano, od 16. do 24. veljače. Prijave su za regionalno natjecanje zatvorene te je natjecateljima preostalo samo pripremiti se za taj prvi krug natjecanja. Regionalno natjecanje, ovisno o disciplini, bit će održano u različitim gradovima, a Glazbena škola Slavonski Brod ove će godine imati kandidate u disciplinama pjevanja (Zagreb), klavira (Zagreb), bisernice (Požega) i solfeggia (Zadar).

Oni su solo pjevačica Sara Kožul (3. r. SGŠ; prof. Ana Ticl), klaviristi Jana Vuković (3. r. OGŠ; prof. Frano Fabris), Sandra Böhm (5. r. OGŠ; prof. Dubravka Kolesarić) i Vedran Mihal (4. r. SGŠ; prof. Zdravka Tekić-Dadić), tamburaši Nikola Vinček (2. r. OGŠ; prof. Gorana Jagarinec) i Marcela Hmilevski (1. r. SGŠ; prof. Gorana Jagarinec) te Luka Brnjić (2. r. SGŠ; prof. Ifigenija Zeba) u disciplini solfeggia. Svi su se oni proteklih nekoliko mjeseci naporno pripremali, a s nama su pristali podijeliti razmišljanja o natjecanju i svojim očekivanjima.

MARCELA HMILEVSKI putuje u Požegu kako bi provjerila svoje sposobnosti. "Prije ovoga nisam išla ni na kakva natjecanja (bila sam samo na smotrama), tako da se prvi put susrećem s ovim", otkriva Marcela. Osim redovne nastave u glazbenoj školi, vrijedno se po nekoliko sati priprema vježbajući kod kuće. Priznaje kako nema preveliku tremu jer ide "pokazati ono što svira i uživati u svojim skladbama".

LUKA BRNJIĆ prije svega očekuje prolazak na državno natjecanje iz solfeggia u Dubrovniku. Ističe kako u konkurenciji ima svega pet natjecatelja, što ga, priznaje, ne veseli jer vjeruje da su svi natjecatelji izrazito vješti. Lukina profesorica IFIGENIJA ZEBa zadovoljna je dosadašnjim iskustvima s natjecanja. Dodatnu nastavu odrađuju dva puta tjedno po 90 minuta, a Luka se za natjecanje priprema i sam.

SANDRA BÖHM u pratnji profesorice Kolesarić uskoro putuje na regionalno natjecanje u Zagreb. Konkurencija na natjecanju joj je, kaže, vjerojatno velika, ali će se potruditi oko svog uspjeha. Ona, kao i njezina profesorica, nemaju prevelika, ali ni premala očekivanja. "Važno je dati sve od sebe", zaključuje. Sandra se svakodnevno priprema dva i pol do tri sata, a ponekad i duže.

Što mislite o natjecanjima?

To je jako dobro pitanje. I sam ponekad razmišljam o tome kakav stav zauzeti prema natjecanjima. Kao pedagog imam i veću odgovornost jer se sad ne radi o meni već o učeniku kojeg trebam voditi na odgovarajući odgojno-obrazovni način. Jasno je da natjecanja nisu svrha bavljenja glazbom. Umjetnost je tu da oplemeni i dotakne ljudsko srce. Međutim, natjecanje je jedna potrebna stepenica u razvijanju talenta jer od učenika "izvlači" maksimum, a on zauzvrat dobiva povratnu (koliko toliko objektivnu) informaciju o svom sviranju. Da nema natjecanja danas ne bih znao za neke pijaniste i ne bih mogao uživati u njihovim izved-

bama. Onaj loš natjecateljski duh koji rađa zavišću svakako treba izbjegavati. Ovo natjecanje je i za mene prvo pravo natjecanje u ulozi pedagoga i iskreno se veselim tom novom iskustvu kakav god ishod bio. To je sastavni dio izazova. Natjecanja također unose i jednu svježinu u moju pedagošku svakodnevnicu i omogućuju da još više razvijem svoj pedagoški potencijal.

Kako odabirete program za natjecanje?

Dva su koraka u odabiru programa. Prvi je da pregledam programske knjižice prethodnih natjecanja te tako dobijem uvid u širinu i složenost repertoara. Zatim odabirem skladbe koje

će najviše razvijati učenikov glazbeno-tehnički potencijal tj. cjelokupnu glazbenu osobnost. Npr. odgovarajuća etida razvija tehniku, virtuoznost; Bachove skladbe slušanje polifonije; sonatina traži svladavanje većeg glazbenog oblika s različitim muzičkim sadržajem između tema, mostova i provedbe; npr. Chopinov posthumni valcer razvija vođenje lirske melodijske linije uz odgovarajuću pratnju.

Kakav je plan vježbanja prije natjecanja?

Budući da učenik kod kuće provede više vremena za klavir (nadam se) nego što je satnica u planu i programu, svjestan sam da je izuzetno bitno kako vježba. Znam ponekad reći učeni-

cima da je bitnije kako nego koliko vježbaju, stoga dosta vremena provedem poučavajući detaljnije kako vježbati svaku pojedinačnu skladbu. Ukratko, vježba se od manjih dijelova (doba, takt, fraza..) prema cjelini i obrnuto - od osjećaja cjeline prema manjim dijelovima. To je nešto kao slaganje mozaika. Važno je razlučiti gdje je problem: poteškoće u lijevoj ruci, desnoj ruci, koordinacija među njima, prstomet, kočenja u ramenima, ručnom zglobu itd. Specifičnost pripreme za natjecanje je to što treba češće prosvirati program u cjelini zbog vježbanja koncentracije, kondicije, odgovarajućih stanki između skladbi te dobrih odabira tempa i karakteristika svake pojedine skladbe.